Tvrdohlavý Turek.

Napsal Julius Verne. Aut překlad Ot. Petrové.

Sledoval jsem jej tajně a tvrdil bych, ba tvrdím určitě, že na jistém bodu na obzoru bylo mu dáno znamení, jež očekával."

"Toť skutečně povážlivé, Ahmete!" odpověděl Kéraban. "Leč proč uvádíš jednání toho člověka ve spojení s únosem Amasie na Guidaru?"

"Nuže, strýčku, kam as plula Guidara? Do Atiny, kdež se ztroskotala? Rozhodně ne! Což nevíme, že byla bouří ze své cesty zahnána?.... Nuže, dle mého náhledu byl její cíl Trapezunt, odkudž přečasto anatoličtí boháči zásobují své haremy! Tam dověděl se onen lupič, že byla unesená dívka zachráněna před utonutím, a poslal nám onoho průvodčího, aby uvedl naši malou karavanu do nějaké léčky!"

"Ano, Ahmete!" přisvědčoval Kéraban. "Skutečně!.... Mohl bys míti pravdu!.... Jest možno, že ohrožuje nás nějaké nebezpečí!.... Bděl jsi a dobře jsi učinil; dnešní noci budu bdíti já."

"Ne, milý strýče, ne," namítal Ahmet. "Odpočiňte sobě!.... Jsem dobře ozbrojen a při tom nejmenším...."

"Pravím ti, že budu též bdíti! Neníť vyloučeno, že by pošetilost tvrdohlavce, jakým jsem já, nepřivodila nějakou novou nehodu."

"Ne, neunavujte se zbytečně!.. Na můj rozkaz musí průvodce ztráviti noc v jeskyni.... Vejděte."

"Nevejdu!"

"Strýčku!"

"K šlaku, chceš mne ohledně toho dopáliti? Ah, měj se na pozoru, Ahmete, jest tomu již dlouho, co mně nikdo neodporoval."

"Budiž, strýčku, budiž. Budeme bdíti společně."

"Ano, budeme bdíti ozbrojeni, a běda, kdo přiblíží se k jeskyni."

Kéraban a Ahmet, přecházejíce sem a tam, majíce zraky své upřeny na úzký průsmyk, naslouchajíce, zda nezaslechnou nejmenšího šustotu "prostřed tiché noci, tvořili dobrou a věrnou hlídku u vchodu jeskyně.

Tak uplynuly dvě hodiny, pak ještě jedna. Neudálo se nic podezřelého, co mohlo by obavy Kérabanovy a Ahmetovy odůvodniti. Mohli tedy doufati, že uplyne noc bez vší nehody, když tu kolem třetí hodiny ranní zavzněly děsné výkřiky na konci průsmyku.

Kéraban i Ahmet uchopili ihned své zbraně, jež ležely na skalisku, a tentokráte, nedůvěřuje spolehlivostí svých pistolí, uchopil strýc ručnici.

V témž okamžiku objevil se Nizib celý udýchaný na pokraji průsmyku.

"Ach, pane!"

"Co se stalo, Nizibe?"

"Pane.... tam.... tam....!"

"Tam?" pravil Ahmet.

"Koně!"

"Naše koně?"

"Ano!"

"Mluv přec.!" vzkřikl Kéraban, třesa prudce ubohým sluhou. "Naše koně?...."

"Ukradeny!"

"Ukradeny?"

"Ano," pokračoval Nizib. "Dva neb tři muži vrhli se nenadále na ně, aby se jich zmocnili."

"Zmocnili se našich koní a odvlekli je?" pravil Ahmet.

"Ano!"

"Na silnici.... na tuto stranu...." tázal se Ahmet dále, označuje směr východní.

"Na tuto stranu...."

"Musíme běžeti za těmi bandity.... dohoniti je!...." zvolal Kéraban.

"Zůstaňte, strýče!" odvětil Ahmet. "Dohoniti naše koně, toť nyní už nemožno.... Především musíme náš tábor ochrániti."

"Ah.... pane...." děl náhle Nizib polohlasně. "Vizte.... Vizte.... Tam.... Tam"

A označil rukou hřeben vysokého vrchu na levo.

KAPITOLA 13.

Zápas.

Kéraban i Ahmet ohlédli se. Dívali se v tu stranu, již jim byl Nizib označil. Avšak to, co spatřili, bylo příčinou, že rychle ucouvli, aby nebyli zpozorováni.

Na nejvyšším hřebenu tohoto vrchu, proti jeskyni, plížil se jakýsi muž k nejkrajnějšímu výběžku — bezpochyby, aby vyslídil, co se v táboře děje. Bylo na bíledni, že jest mezi tímto mužem a průvodčím jakési dorozumění.

Skutečně musíme říci, že všechny tyto pikle, jež Ahmet předpovídal, zakládaly se na pravdě. Strýc Kéraban byl nucen uznati to. Dle všeho dalo se souditi, že nebezpečí bylo svrchované, že ve stínu chystají se zlosynové ku přepadení karavany, jež byla vlákána do této zálohy.

V prvém, nerozmyšleném okamžiku přiložil Kéraban svou pušku rychle k líci a jal se mířiti na zvěda, jenž odvážil se připlížiti k táboru. Ještě vteřina a vyšla by rána, a muž ten byl by nepochybně smrtelně zasažen. Ale nezhoršilo by se tím jen postavení?

"Zadržte, strýče!" děl Ahmet tlumeným hlasem.

"Avšak, Ahmete...."

"Ne.... Jen nějaký hluk, jenž mohl by se státi znamením k útoku. Lépe bude, zmocníme-li se tohoto člověka za živa. Musíme věděti, z čího rozkazu ti bídníci jednají."

"Avšak jak se ho zmocníme?"

"Přenechte mně to," odvětil Ahmet.

Na to zmizel na levo, stoupaje tiše opačným směrem na skálu.

Zatím byli Kéraban a Nizib pohotově pro případ, že by bylo nutno zakročiti.

Zvěd, plíže se po břiše, dosáhl nejkrajnějšího výběžku skály. Hlava mu přečnívala přes okraj. Pátral za jasného měsíčného svitu po vchodu do jeskyně.

Za půl minuty na to objevil se Ahmet na hořejší plošině, a plíže se nyní sám s největší opatrností, blížil se ku zvědovi, jenž nemohl jej zpozorovati.

Na neštěstí neočekávaná náhoda upozornila ho na hrozící mu nebezpečí.

V témž okamžiku opustila Amasie jeskyni. Hluboký nepokoj, jejž sama nedovedla pochopiti, nedovoloval jí spáti. Cítila, že Ahmet jest v nebezpečí, jsa vydán za terč buď ráně z ručnice nebo bodnutí dýkou.

Sotva že spatřil Kéraban dívku, dal jí znamení, aby se zastavila. Avšak Amasie neporozuměla mu a pozdvihnuvši hlavu, postřehla Ahmeta právě v okamžiku, kdy octl se na vrcholu skály. Zděšený výkřik vydral se jí z prsou.

Při tomto výkřiku zvěd se ohlédl a rychle povstal. Spatřiv ještě polosehnutého Ahmeta, vrhl se na něj.

Amasie, stojíc hrůzou jako přimrazena, měla ještě tolik síly, aby zvolala:

"Ahmete.... Ahmete...."

Zvěd, maje nůž v ruce, chtěl právě svého odpůrce zasáhnouti; leč v tom Kéraban namířil a střelil.

Zvěd, smrtelně zraněn, upustil dýku a klesl k zemi.

Za chvíli na to spočívala Amasie v náručí Ahmetově, jenž seběhnuv se skály, spěchal ji upokojiti.

Při ráně z ručnice vyhrnuli se všichni hosté — až na průvodčího — z jeskyně.

Kéraban, mávaje ručnicí, zvolal:

"U Allaha, to byla mistrovská rána."

"Tak, ještě nějaké nebezpečí nám scházelo," mumlal Bruno.

"Neopouštějte mne, Van Mittene," pravila energická Sarabul, uchopivši rámě svého ženicha.

"Neopustí tě, sestro!" děl resolutně Janar.

Zatím přiblížil se Ahmet k mrtvole zvědově.

"Ten člověk jest mrtev," pravil. "Potřebovali jsme ho živého."

Nedžeb, přistoupivši blíže, prudce zvolala:

"Avšak toť...."

Též Amasie přiblížila se a vzkřikla:

"Ano!.... Toť on!.... Toť Jarhud! Toť kapitán Guidary!"

"Jarhud?" zvolal Kéraban.

"Ah, jak jsem měl pravdu!" děl Ahmet.

"Ano," opakovala Amasie. "To jest onen muž, jenž mne z otcovského domu unesl."

"Poznávám ho," doložil Ahmet, "též já ho již poznávám! Jest to on, jenž přišel do vily několik minut před mým odjezdem, aby nám své zboží nabídl.... Avšak nemůže býti sám.... Zajisté, že celá tlupa zlosynů nás stopuje... A aby nám učinili další naši cestu nemožnou, ukradli nám naše koně."

"Naše koně ukradeni!" zvolala Sarabul.

"To vše nebylo by se nám přihodilo, kdybychom se byli ihned do Kurdistanu vrátili!" mínil Janar.

A pohled jeho, spočívající na Van Mittenovi, zdál se činiti ubohého muže za vše to zodpovědna.

"Avšak, z čího rozkazu jednal tento Jarhud?" ptal se Kéraban.

"Kdyby byl živ, dovedli bychom mu vyrvati to tajemství," pravil Ahmet.

"Snad má při sobě nějakou listinu," pravila Amasie.

"Ano, musíme mrtvolu prohlédnouti!" odvětil Kéraban.

Ahmet naklonil se nad tělo Jarhudovo, zatím co přiblížil se Nizib se svítilnou, již byl z jeskyně přinesl.

"Dopis,.... Zde jest nějaký dopis!" zvolal Ahmet, vytáhnuv ruku z kapsy maltského kapitána.

Tento dopis adresován byl jakémusi Scarpantovi.

"Tak čti přece, Ahmete,.... čti přece!" vybízel Kéraban, nemoha již svou netrpělivost přemoci.

A Ahmet, otevřev dopis, četl následující:

"Až budou koně karavany uloupeni, až bude Kéraban spát se svými společníky v jeskyni, do níž je Scarpante uvede...."

"Scarpante!" vzkřikl Kéraban. "Toť tedy jméno našeho průvodčího, jméno tohoto zrádce!"

"Ano,.... Nemýlil jsem se v něm!" dodal Ahmet.

Na to pokračoval:

"Až dá Scarpante znamení, zamávaje hořící pochodní, vrhnou se naši lidé do průsmyku Nérissy."

"A podpis?".... tázal se Kéraban.

"Podpis zní: Saffar!"

"Saffar,.... Saffar,.... Byl by to snad?...."

Pokračování.

Krásný obraz "Mistr Jan Hus loučí se s přátely svými před upálením v Kostnici," dáváme za 40 centů jako premii k "Pokrok". x

Českému lidu ve Spojených Státech.

ČECHOVÉ! RODÁCI! Dovolujeme si Vám oznámiti, že jsme založili a pro obchod právě otevřeli VELKÝ, RYZE ČESKÝ ZÁVOD ZASÍLATELSKÝ, pod jménem:

UNITED STATES MAIL ORDER HOUSE

se základním kapitálem PŮL MILIONU DOLLARŮ. Snahou naší bude, bychom ct. krajany venkovské ve všem poctivě a řádně obsloužili. Prodáváme a do všech států po expresu, dráze a poštou zasíláme zboží všeho druhu jako: Grocerii, domácí nábytek, kamna, koberce, šicí stroje, hotové oděvy pro muže, ženy i dítky, koženou a gumovou obuv, prádlo, výbavy do nové domácnosti, hospodářské stroje, polní a domácí nářadí, vozy, buggy, kočáry, bicykle, zboží sedlářské, hudební nástroje, piana, varhany, zboží zlatnické a klenotnické, modní a střižní zboží, semena, patentní léky a gumové zboží, stavební materiál, železářské zboží, vůbec vše, čeho ve své domácnosti neb v hospodářství potřebujete. RUČÍME, že naše zboží jest lepší a levnější než za jaké Vy nyní platíte jiným firmám. POŠLETE nám sebe menší objednávku — seznáte, že dostanete za Vaše peníze více a lepší zboží než kdekoliv jinde. NAŠE ZÁSADA: Vrátíme Vám peníze zpět, pakli Vás zboží neuspokojí aneb se Vám nehodí. Toto jest jasné a zřetelné — dostojíme vždy slovu. PIŠTE co ve své domácnosti neb ve svém hospodářství potřebujete, ať je to cokoliv, sebe menší věc, my Vám obratem pošty zašleme vzorky a ceny. Založili jsme náš obchod, největší toho druhu v Americe, S PŮLMILIONOVÝM kapitálem — zbudovali na dobrých základech a jsme přesvědčeni, že náš ČESKÝ LID ve všech státech této nové naší vlasti dá vždy přednost firmě naší — firmě RYZE ČESKÉ, před všemi obchody cizonárodními. Poroučejíce se do přízně všech krajanů česko-amerických, zůstáváme v úctě za český zasílatelský závod

ANTON J. ZÁHROBSKÝ, předseda. JAKUB KANDLÍK, místopředseda.
EDW. J. WINTERNITZ, tajemník. JOSEF KOKEŠ, pokladník.
MATĚJ KÁRA, VILÉM A. STUCHLÍK, FRANK WAWÁK, členové ředitelstva.

Veškeré objednávky a dopisy adresujte:

U. S. MAIL ORDER HOUSE
1524 First National Bank Bldg. CHICAGO, ILL.

Náš velký český illustrovaný katalog bude hotov co možná nejdříve a bude zdarma zaslán všem těm, kdož vystřihnou, vyplní a nám poštou zpět zašlou dolů uvedený kupon:

U. S. MAIL ORDER HOUSE, 1524 to 29 First National Bank Bldg. Chicago, Ill.

PÁNOVÉ: — Zašlete mně zdarma Váš český, illustrovaný katalog, jakmile bude hotov.

Jméno .....

Poštovní stanice .....

County .....

Dept. 12. *Stát* .....

Světoznámé české **Harmoniky** jakož i původní české vyrábí největší česká dílna **Heligonky**

Josef Hlaváček v Lounech,
(ČECHY.)

Krajané, pište si hned pro velký ceník a objednejte jen tam, protože ani v Americe není takové harmoniky k dostání. Tam prodávají německé zboží tovární a vydávají ho za české.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj oblíbí si zajisté naše "*GOLD TOP*" lahvové pivo. Jest lehké, perlící se a řízné a jako jest zdravé, jest chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—neníť v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvích kvartových neb paintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvují výborné pivo.
SOUTH OMAHA, NEB.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

přímo po nových dvoušroubových poštovních parnících od 7.500 do 10.000 tun nosnosti:
Cassel, Breslau, Rhein, Koeln, Hanover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Necka

II. kajuta z Baltimore do Bremen od $45.00 nahoru

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajut; až označena jest jako II. kajuta.
Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a salony sa[illegible] pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další správy podávají generální jednatelé:
A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill.
aneb jejich zástupci v zemi.